

MAO XIAO CONGAI

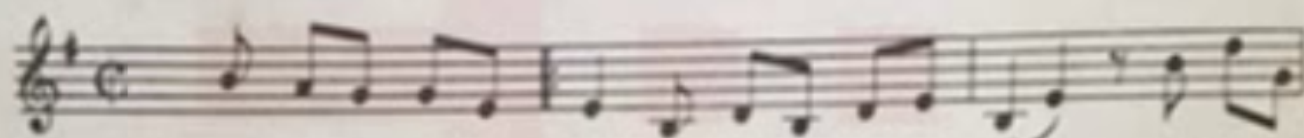
— Rinhâm qân

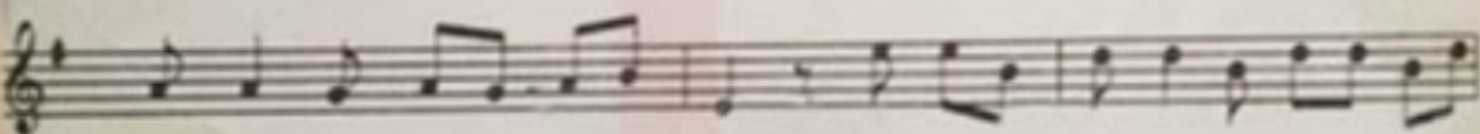
VẠO XANH CONGAI

— Rinh Tâm Ngâm

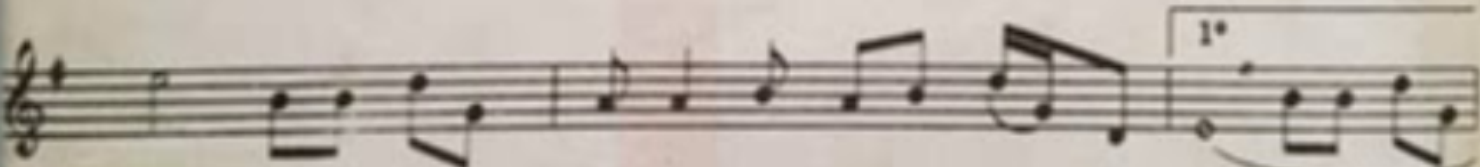
SOCL

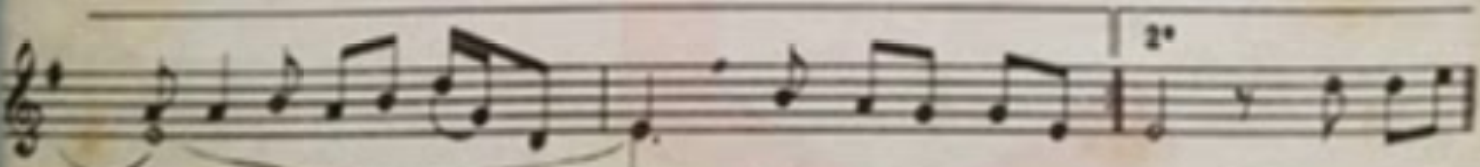
Mỗi khi em ra ngoài đường người ta thường hay cá hỏi em có người
(Biết bao nhiêu anh phải) lòng thường hay vắng vẻ trước ngõ mẹ thấy rồi

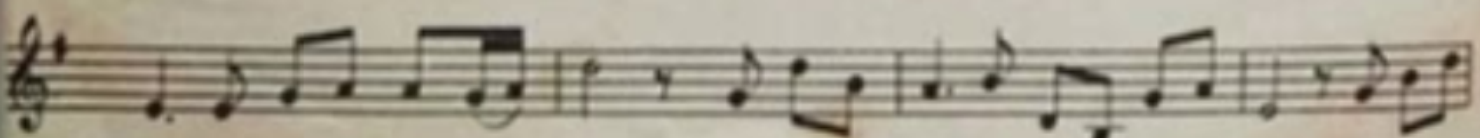
Yên chưa và em thường mơ ước gì? biết nơi làm sao đây tuổi em đang còn đời
mơ lo đục em phải man lầy chăng biết tình làm sao đây khi thay ừ đời con

Làm em chưa nghĩ chuyện xa xôi mắt xanh chưa có mắt ai. Em chưa nghĩ chuyện
gái vui chưa có được bao nhiêu đã lo khăn gói theo người rồi. Vui chưa có được

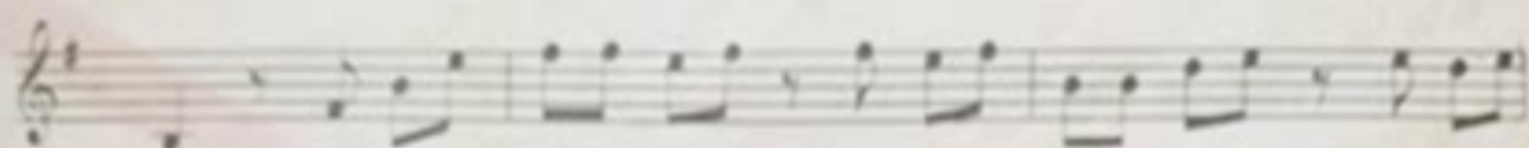
xa xôi mắt xanh chưa có mắt ai. Biết bao nhiêu anh phải, rồi em mơ ước
bao nhiêu đã lo khăn gói theo người... em mơ ước

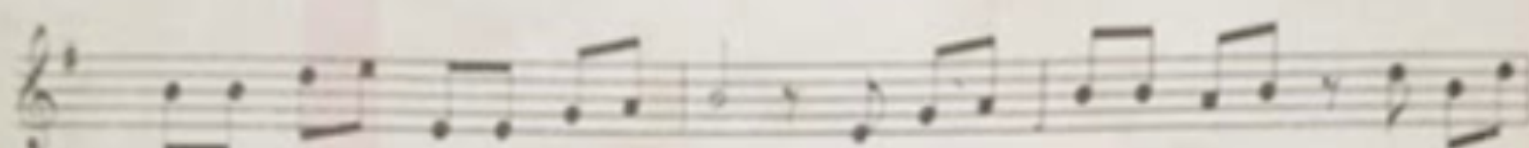
rằng, người em nắng khấn sửa túi là dâng ta, mi, dâng mãi làm trai với đời dù chẳng đẹp

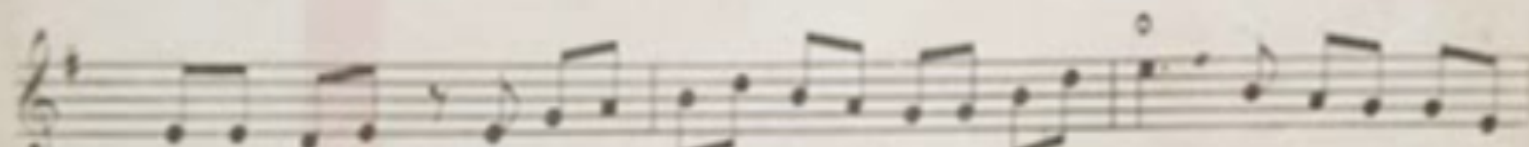
trên không gian sáng, dấu chỉ vì nghĩa thật nặng em đã trở nên thương rồi đã thương suốt

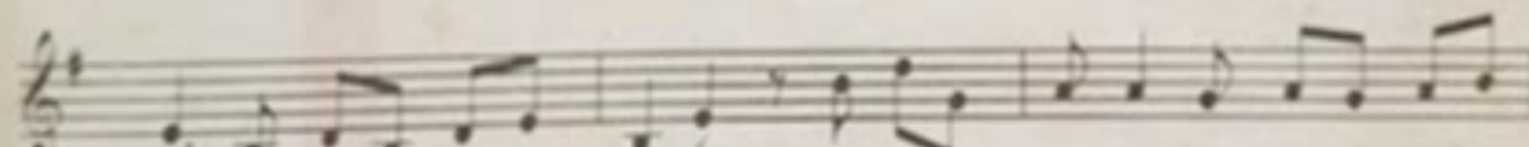
đời chỉ nguyện cầu sao chữ tình yêu, sóng yên gió lặng chẳng phông ba mãi tranh sớm

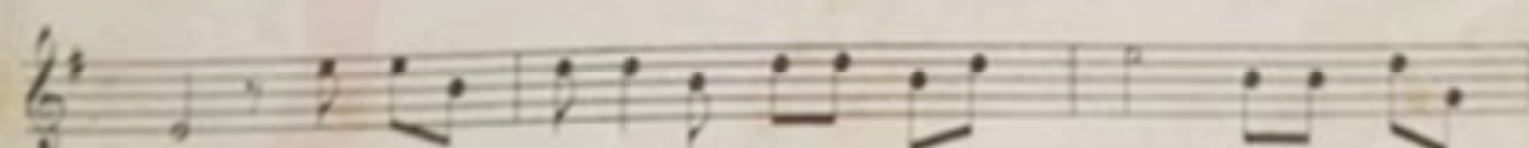
chiều rồi vang tiếng gọi tình thương sao chưa ngày thì em là chi đàn con bữa cơm sớm

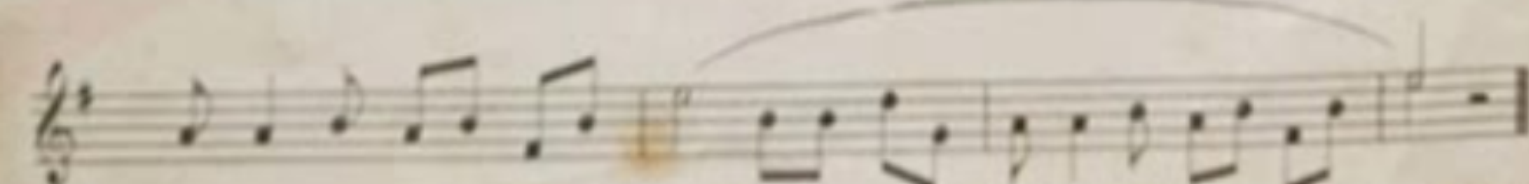
chiều hâu ha chẳng nóng mư có thể cui xin ông trời dùng phạ lừng con gấm hoa tử cho cuộc

đời vãng sen nào đâu mấy thảnh Khôn lên rồi dẫu năm làm sao chẳng đi lấy

chống Bức bình nào trong đâu rồi may áo là duyên số thân như cánh bèo

trời sông kheo khôn đi trời mã thối Thân như cánh bèo trôi sông kheo khôn đi trời mã thối.